

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/71/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6620204206
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6620204206.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Jána Auxta, právnej veci žalobcov: 1/ I. C., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom M. H. XX, XXX XX J. nad W., štátny občan Slovenskej republiky, 2/ S. C., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom J. - H. XXX/XX, XXX XX B., štátny občan Slovenskej republiky, 3/ C. K., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom W. XX, XXX XX N., štátny občan Slovenskej republiky, 4/ J. D., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XX, XXX XX C., štátny občan Slovenskej republiky, 5/ S. J., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XX, XXX XX J. nad W., štátny občan Slovenskej republiky, 6/ K. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XX, XXX XX J. nad W., štátny občan Slovenskej republiky, 7/ A. Z., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom J. - H. XX, XXX XX B., štátny občan Slovenskej republiky, 8/ X. N. C., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XX, XXX XX J. nad W., štátny občan Slovenskej republiky a 9/ K. K., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. 8, XXX XX J. nad W., štátny občan Slovenskej republiky, všetci zastúpení: JUDr. Ján Spišák, advokát so sídlom AK Idanská 17, 040 11 Košice proti žalovanému: N. spoločnosť U. D., X.: XX XXX XXX, so sídlom T. G. K. XX, XXX XX U., zastúpený: JUDr. Pavol Halaj, advokát, IČO: 37 893 726, so sídlom Námestie slobody 2, 050 01 Revúca, o určenie neplatnosti zmluvy o užívaní poľovného revíru "J. I." zo dňa XX.XX.XXXX, o odvolaní žalobcov 1/ až 9/ proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 8C/34/2020-282 zo dňa 11.05.2022, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 8C/34/2020-282 zo dňa 11.05.2022 p o t v r d z u j e .

II. Žalobcovia 1/, 2/, 3/, 4/, 5/, 6/, 7/, 8/, 9/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd žalobu o určenie, že Zmluva o užívaní poľovného revíru "J. I." zo dňa XX.XX.XXXX, ktorá bola uzavretá medzi vlastníckmi poľovných pozemkov patriacich do Poľovného revíru "J. I." a žalovaným Poľovnícka spoločnosť U. D., T. G. K. XX, XXX XX U. je neplatná, zamietol (výrok I.). O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovia 1/, 2/, 3/, 4/, 5/, 6/, 7/, 8/, a 9/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania (výrok II.). Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodoval o žalobe žalobcov, ktorou sa domáhali určenia neplatnosti Zmluvy o užívaní poľovného revíru "J. I." zo dňa XX.XX.XXXX, ktorá bola uzavretá medzi vlastníckmi poľovných pozemkov patriacich do Poľovného revíru "J. I." a Poľovníckou spoločnosťou U. D., T. G. K. XX, U., čo nepochybne vyplýva z návrhu rozsudového výroku, ktorý je obsahom žaloby žalobcov.

Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že žalobcovia sa podanou žalobou domáhali určenia neplatnosti Zmluvy o užívaní poľovného revíru "J. I." zo dňa XX.XX.XXXX uzavretej

medzi vlastníckmi poľovných pozemkov patriacich do Poľovného revíru "J. I" a žalovaným z dôvodov, že sú podielovými spoluvlastníkmi poľovných pozemkov tvoriacich spoločný poľovný revír "J. I" uznaný rozhodnutím Lesného úradu v Q. (v súčasnosti Okresný odbor Q., Pozemkový a lesný odbor), č. j. N..XXX/XX/XX-V. zo dňa 11.09.1995 ("Rozhodnutie o uznaní", ktorého popis hraníc je nasledovný: Východiskový bod je obec J. nad W.. Z nej ide hranica revíru štátnou cestou J. nad W. - J. po cestu do osady R. N., cestou cez osadu R. N. do osady C. N.. Z nich I. jarkom na katastrálnu hranicu obce Q., po nej popri hájovni J. okrajom lesa Z a ZZ smerom až po katastrálnu hranicu obce J. nad W. - jarok, po prúde jarku dolinou W. až po štátnu cestu J. nad W. - Q. nad W.. Následne prekročí štátnu cestu a pokračuje proti prúdu náprotivného jarku S smerom dolinou popod lesnú cestu a následne popod lokalitu K. vršok až na kótu č. XXXX T. chotáre. Z tejto kóty hrebeňom JV smerom cez kóty č. XXXX, XXXX U. D., XXX, XXX ortáž, XXX, XXX, XXX cez osadu N. na kótu č. XXX P. hoľa, pokračuje stále hrebeňom cez kóty č. XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, XXX až na štátnu cestu J. - J. nad W. lokalite P., po štátnej ceste do obce J. nad W. a má v zmysle tohto rozhodnutia výmeru X.XXX,XX ha ("N. revír"). Dňa 17.02.2017 sa v obci C. T. uskutočnilo zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov tvoriacich Poľovný revír "J. I" ("zhromaždenie") o priebehu ktorého bola notárskym kandidátom JUDr. Jánom C. ml. povereným notárom S.. S. C. so sídlom R. úradu J. XX, XXX XX Q. vyhotovená dňa XX.XX.XXXX R. zápisnica NZ XXXX/XXXX R R

V zmysle uznesenia č. X prijatého uvedeným valným zhromaždením bola dňa 23.02.2017 uzavretá Zmluva o užívaní poľovného revíru označeného ako "U. O B. N. W. J. I", uzatvorená medzi vlastníckmi poľovných pozemkov spoločného poľovného revíru J. I, zastúpenými splnomocnencami S. F., narodeným XX.XX.XXXX, bytom Q. nad W. XXX, X.. S. C., narodeným XX.XX.XXXX, bytom J. XX, J. nad W., S. Z., narodeným XX.XX.XXXX, bytom H. X/X, XXX XX K. a N. organizáciou s názvom "N. spoločnosť U. D." so sídlom: T.G. K. XX, XXX XX U., X.: XX XXX XXX ("U. o užívaní pozemkov"). T. Zmluva o užívaní pozemkov bola uzavretá na dobu 15 rokov a bola zaevidovaná opatrením Okresného úradu v Q. pod č. OÚ-LC-N.-XXXX/XXXXXX dňa 31.03.2017 ("Opatrenie"). Žalobcovia v žalobe poukázali na viacero dôvodov pre ktoré považovali uzavretú zmluvu o užívaní Poľovného revíru za neplatnú. Žalovaný popieral tvrdenie žalobcov o neplatnosti zmluvy. Súd z fotokópie Notárskej zápisnice N XX/XXXX, R R. XXXX/XXXX spísanej JUDr. Jánom C., notárskym kandidátom povereným notárom S.. S. C. so sídlom Q., J. XX dňa 23.02.2017 zistil, že dňa 17.02.2017 sa konalo zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov v uznanom spoločnom revíri pod názvom "J. I". V rámci zhromaždenia boli prijaté uznesenia číslo 1, uznesenia číslo 2 - 9. Prílohou Notárskej zápisnice je zápisnica zo stretnutia vlastníkov poľovných pozemkov a osôb oprávnených zastupovať vlastníkov poľovných pozemkov zaradených do poľovného revíru "J. I" ktoré sa uskutočnilo v obci J. nad W. dňa 04.01.2017 s jej prílohou, listina prítomných, záznam z prezentácie, verejné vyhlášky - pozvánky na zhromaždenie vyvesené na úradnej tabuli obci v katastrálnom území v ktorých sa revír nachádza, a to: J. nad W., B., Q. nad W., C. a Q., záznam o hlasovaniach č. X až X a rozhodnutie Okresného úrad B. D., odbor opravných prostriedkov sp.zn. OU-BB-V 23.09.2017, záznam z prezentácie spísaný osobou poverenou zvolávateľmi s vykonaním prezentácie.

Súd ďalej poukázal, že sporovými stranami v civilnom spore sú žalobca a žalovaný. Okruh sporových strán vymedzuje v rámci svojho dispozičného oprávnenia žalobca. Od procesného vymedzenia sporových strán je však potrebné rozlišovať tzv. vecnú legitímáciu. V prípade žalobcu ide o aktívnu vecnú legitímáciu a v prípade žalovaného ide o pasívnu vecnú legitímáciu. Podmienku úspešného uplatnenia práva na súde tvorí aktívna a pasívna vecná legitímácia, ktorá sa odvodzuje od hmotného práva. Žalobca a žalovaný musia mať pre splnenie vecnej legitímácie určitý hmotnoprávny vzťah k prejednávanej veci, t.j. že sú nositeľmi hmotnoprávneho oprávnenia alebo povinnosti. Na otázku vecnej legitímácie nadväzuje inštitút nerozlučného spoločenstva, v ktorom ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný. Nerozlučným spoločenstvom je tiež potom aj nútené spoločenstvo, ktoré je takým procesným spoločenstvom, v ktorom osobitný predpis vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu. V prípade, ak nie je splnená podmienka účasti všetkých subjektov, súd žalobu podľa § 78 ods. 2 CSP zamietne. Dovolať sa "relatívnej" neplatnosti sa treba voči všetkým účastníkom právneho úkonu (R 43/1986). Súdna prax je jednotná v názore, podľa ktorého stranami súdneho konania o neplatnosť právneho úkonu musia byť všetci, ktorí právny úkon uzavreli (prípadne ich právni nástupcovia) a to buď ako žalobcovia, alebo ako žalovaní; v prípade zmluvy ak niektorá zo zmluvných strán (prípadne jej právny nástupca) nie je stranou v súdnom spore, súd musí žalobu zamietnuť pre nedostatok vecnej legitímácie. Poukázal napr. na rozsudok bývalého Najvyššieho súdu Československej republiky sp.zn. 3Cz/61/1987 zo dňa 29.02.1988, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo/122/2002 zo dňa 01.05.2003 uverejnený v časopise Zo súdnej praxe pod č. 30/2004, uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej

republiky sp.zn. 3Cdo/158/2010 zo dňa 17.02.2011 a sp. zn. 5Cdo/211/2013 zo dňa 13.05.2014, ale aj uznesenia Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 30Cdo/2806/2005 zo dňa 21.12.2005, sp.zn. 29Cdo/1879/2011 zo dňa 18.09.2012 alebo sp.zn. 29ICdo/79/2014 zo dňa 27.11.2014. V prípade sporu o určenie neplatnosti právneho úkonu je tak vecná legitímácia strán (spolu s existenciou naliehavého právneho záujmu žalobcov na požadovanom určení) predpokladom úspešnosti žaloby. V spore o určenie neplatnosti právneho úkonu však nejde len o to, či konkrétny subjekt (žalobcovia alebo žalovaní) mohol mať podľa hmotného práva vplyv na sporný právny úkon, ale tiež o to, že či a ako sa následné určenie neplatnosti tohto právneho úkonu premietne do jeho právnych pomerov (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 30Cdo/366/2015 zo dňa 20.05.2015). Uznaný spoločný poľovný revír okamihom jeho vzniku treba posudzovať ako spoločnú vec za použitia § 853 Občianskeho zákonníka a § 136 a nasl. Občianskeho zákonníka. Poľovný revír predstavuje spojenie lesných a poľovných pozemkov, spravidla viacerých vlastníkov, ktoré vytvára kompaktné prostredie pre chov a lov voľne žijúcej zveri v súlade s požiadavkami právnych predpisov, pričom užívateľom poľovného revíru je buď priamo jeho vlastník alebo iný subjekt. Poľovný revír je považovaný za tzv. spoločnú vec a vlastníci, resp. vlastníci postupujú právo užívania poľovného revíru k celému poľovnému revíru (k celku) a užívateľ (nájomca) poľovného revíru je následne oprávnený vykonávať právo poľovníctva na všetkých pozemkoch, ktoré sú súčasťou poľovného revíru, nielen na niektorých poľovných pozemkoch. Otázkou hospodárenia so spoločnou vecou riešia vlastníci spoločnej veci na zhromaždení. Uznesenia prijaté na zhromaždení vlastníkov sú záväzné pre všetkých vlastníkov spoločnej veci, teda aj takých, ktorí sa na vydaní uznesenia nepodieľali, alebo hlasovali proti jeho prijatiu. Ustanovenie § 139 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravuje vzťah spoluvlastníkov k tretím osobám. Vychádza z jednotnosti vlastníctva a je výrazom ochrany tretích osôb, preto zákon prezumuje u všetkých spoluvlastníkov spoločnú a nerozdielnú zodpovednosť a na druhej strane aj solidárne oprávnenie všetkých spoluvlastníkov. Je však potrebné rozlišovať právne úkony týkajúce sa veci ako takej a úkony týkajúce sa iba podielu toho konkrétneho spoluvlastníka. Ak totiž úkon spoluvlastníka sa bude týkať len jeho podielu, vystupuje tento spoluvlastník samostatne. Ak sa však úkon týka hospodárenia celej veci, ide o úkon, na ktorom sa podieľajú všetci spoluvlastníci solidárne. To sa v súdnom konaní o určenie neplatnosti uznesenia vlastníkov spoločnej veci premieta v tzv. nerozlučnom spoločenstve, pretože dôsledky tohto súdneho rozhodnutia ohľadne rozhodovania celej veci, sa týkajú všetkých spoluvlastníkov. Súd mal preukázané, že predmetom zhromaždenia, ktoré sa uskutočnilo 17.02.2017 bolo rozhodovanie vlastníkov o hospodárení a užívaní zo spoločnou vecou a teda sa týkalo všetkých. Súd však pred posúdením pasívnej vecnej legitímácie prejudiciálne skúmal, či žalobcovia v súdnom konaní osvedčili svoju aktívnu legitímáciu. Súd po vykonanom dokazovaní mal preukázané, že žalobcovia sa žalobou domáhali určenia neplatnosti Zmluvy o užívaní poľovného revíru "J. I" uzatvorenej medzi vlastníkami poľovných pozemkov spoločného poľovného revíru a žalovaným. Z uvedenej zmluvy - právneho úkonu vyplýva, že na jednej strane bola uzatvorená medzi vlastníkami poľovných pozemkov a na druhej strane medzi žalovaným. Všetci títo účastníci uvedenej zmluvy sú nositeľmi hmotno-právnych oprávnení (povinností), teda sú vecne legitimovaní, ak sa predmet konania týka tohto právneho úkonu. Z navrhovaného znenia žaloby je preukázané, že sa týka právneho úkonu - Zmluvy o užívaní poľovného revíru "J. I" uzatvorenej dňa 23.02.2017, pričom je zrejmé, že všetci títo vlastníci poľovných pozemkov, ako podieloví spoluvlastníci, nie sú označení ako žalobcovia v žalobe, ale ani na strane žalovaného. Keďže vecná legitímácia strán v spore vyplýva z hmotného práva, súd nezaťažovala ani poučovacia povinnosť ohľadne správneho okruhu strán v spore a ani povinnosť vykonať dokazovanie na zistenie všetkých do úvahy prichádzajúcich vecne legitimovaných strán. Súd tak mal za to, že žalobcovia nepreukázali, že boli aktívne vecne legitimovaní na podanie žaloby. Súd preto žalobu žalobcov pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP a keďže žalovaný bol v konaní úspešný v celom rozsahu, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % od neúspešných žalobcov.

2. Žalobcovia 1/ až 9/ proti rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie v celom rozsahu namietajúc, že súd nesprávne rozhodol, pričom uvádzali odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. d/, e/, f/, g/ a h/ Civilného sporového poriadku (CSP). Žalobcovia súdu vytýkali, že došlo k porušeniu ich práva na spravodlivý proces. Rozhodnutie je založené na nesprávnych skutkových zisteniach súdu a na nesprávnej aplikácii predpisov hmotného a procesného práva, čo malo za následok vydanie nedostatočne odôvodneného a vecne nesprávneho rozhodnutia. Poukazovali, že žalobcovia sú poľovníkmi a tiež podielovými spoluvlastníkmi poľovných pozemkov tvoriacich spoločný Poľovní revír „J. I.“, a preto pokiaľ došlo k nezákonnému postupu a neplatnému uzavretiu žalobou napadnutej zmluvy o užívaní Poľovného revíru „J. I.“ zo dňa XX.XX.XXXX uzavretej medzi vlastníkami poľovných pozemkov

patriacich do Poľovného revíru „J. I.“ a žalovaným, žalobcovia majú vecnú aktívnu legitímáciu na podanie predmetnej žaloby a je daný aj naliehavý právny záujem na požadovanom určení neplatnosti napadnutej zmluvy a tiež je zrejmé, že by sa právne postavenie žalobcov v prípade úspechu v predmetnom spore zmenilo, keďže by mohli naplniť svoje práva vyplývajúce im zo Zákona o poľovníctve. Samotným užívaním predmetného poľovného revíru alebo v prípade dosiahnutia výhodnejšej odplaty za užívanie poľovného revíru v prípade uzavretia novej platnej zmluvy, by sa žalobcom ako aj ostatným podielovým spoluvlastníkom zlepšilo ich hospodárske postavenie. V ďalšom uvádzali skutkové tvrdenia zhodné so skutkovými tvrdeniami obsiahnutými v žalobe ako aj v priebehu konania pred súdom prvej inštancie. Namietali, že neboli splnené podmienky uznášania schopnosti valného zhromaždenia, nárok žalovaného na výkon práva poľovníctva na predmetných poľovných pozemkoch patriacich do poľovného revíru neexistuje, resp. je pochybný pre nesplnenie podmienok zhromaždenia, nesplnenie podmienky uznášania schopnosti valného zhromaždenia, neplatnosť právneho úkonu, ktorým boli splnomocnenci splnomocnení na podpis zmluvy o užívaní pozemkov pre rozpor tohto právneho úkonu s dobrými mravmi, nepreukázanie spôsobilosti žalovaného uzatvárať zmluvy v zmysle ustanovenia § 13 Zákona o poľovníctve, preto sa podľa ich názoru dôvodne domáhajú neplatnosti predmetnej zmluvy. Ďalej v odvolaní citovali odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, a to body 23. až 39. s námietkou, že pokiaľ súd v bode 26. uviedol, že „žalovaný namietal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcov v spore“, toto žalovaný nikdy v konaní podľa žalobcov nenamietal. Namietali, že súčasťou práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces je nepochybne aj právo na riadne odôvodnenie súdneho verdiktu s tým, že súd prvej inštancie sa dôsledne nevyšporiadal s námietkami žalobcov o neplatnosti napadnutej zmluvy, že predmetnú zmluvu nepodpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru a bližšie nerozvedol, prečo z platnej právnej úpravy (najmä § 16 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z. z.) nevyplýva povinnosť skúmať platnosť predloženej zmluvy, t. j. v danom prípade najmä, či predmetnú zmluvu podpísali vlastníci vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov. Súd ponechal bez povšimnutia, že žalobcovia odvodzovali aktívnu vecnú legitímáciu na podanie žaloby tým, že napadnutou zmluvou bude ich vlastnícke právo ako aj právom chránené záujmy priamo dotknuté, ako aj ostatné námietky žalobcov. Pokiaľ súd nepreskúmal komplexne námietky žalobcov, podľa ich názoru súd postupoval nedôsledne, čím postihol napadnuté rozhodnutie znakom nepreskúmateľnosti, ktorým postupom bolo porušené právo žalobcov na spravodlivý a riadny súdny proces. Poukázali na nález Ústavného súdu SR IV. ÚS 115/03. Ako procesne chybný označujú žalobcovia aj postup zákonnej sudkyne okresného súdu, ktorá nevyzvala žalobcov, aby odstránili údajné zásadné vady žaloby a napriek takto koncipovanému žalobnému návrhu začala vo veci konať a vo veci rozhodla skoro po dvoch rokoch. Na neprípustnosť konania vo veci pred odstránením väd podania mala žalobcov upozorniť. Napriek tomu žalobcovia zastávajú názor, že v danej veci nejde o nerozlučné spoločnosť, nie je ani reálne uvažovať o tom, že stovky až tisícky známych aj neznámych vlastníkov pozemkov, ktorí v časti zasahujú, ale aj nezasahujú do predmetného poľovného revíru, a ktorí ani nie sú na rozdiel od žalobcov držiteľia poľovného lístka a povolenia na lov zveri, môžu a musia byť účastníkmi predmetného konania. V predchádzajúcich konaniach o nariadenie neodkladného opatrenia ani súd prvej inštancie ani odvolací súd neargumentoval nedostatkom aktívnej vecnej legitímácie žalobcov. Navrhli, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcov k odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP uviedol, že žalobcovia vadu v odvolaní v zmysle tohto ustanovenia neidentifikovali a žalovaný takúto vadu v rozhodnutí nevzhliadol. Vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP poukázal na to, že vzhľadom k zisteniu súdu o nevyčerpaní okruhu účastníkov konania bolo ďalšie dokazovanie správne vyhodnotený súdom prvej inštancie ako nadbytočné. Vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP uviedol, že ani táto odvolacia námietka nie je dôvodná. Skutkové zistenia súdu sú správne. Vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. g) CSP - žalovaný uviedol, že odhliadnuc od toho, že žalobcovia neidentifikovali v podanom odvolaní dôvody, pre ktoré by zistený skutkový stav nemal obstať a neuviedli ani to, aké prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, sú prípustné, ani doplnené dokazovanie nemohlo privodiť pre žalobcov priaznivejšie posúdenie veci. K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP uviedol žalovaný, že namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené. Poukázal na to, že v posudzovanom prípade je predmetom konania určení neplatnosti zmluvy o užívaní poľovného revíru. Súd správne skúmal otázku vecnej legitímácie (aktívnej a pasívnej). Z hľadiska predmetu konania pasívna vecná legitímácia nesvedčí len žalovanému ako osobe, ktorej bolo zmluvne zverený užívanie poľovného revíru, a ktorého žalobcovia označili za žalovaného, ale aj všetkým vlastníkom poľovných revírov, ktorí

nie sú žalobcami. Stranami v prejednávanej spore z hľadiska vecnej legitímácie nevyhnutne museli byť všetci vlastníci spoločného poľovného revíru; uvedený záver vyplýva z príslušných ustanovení zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve, keď o prenechaní užívania poľovného revíru inej osobe, o využití práva poľovníctva v poľovnom revíri rozhoduje vlastník samostatného poľovného revíru, alebo vlastníci spoločného poľovného revíru postupom podľa § 5. V prípade rozhodnutia vlastníkov o postúpení užívania poľovného revíru inej osobe sa postúpenie užívania realizuje písomnou zmluvou. Nakoľko zmluvu o postúpení užívania spoločného poľovného revíru uzatvárajú všetci vlastníci poľovných pozemkov, stranami sporu o určenie neplatnosti, musia byť všetci vlastníci poľovných pozemkov spolu s fyzickou osobou alebo právnickou osobou, ktorej bolo užívanie poľovného revíru postúpené, pričom skutočnosť, že za vlastníkov podpisujú zmluvu splnomocnenci schválení na zhromaždení, nie je z hľadiska vecnej legitímácie právne významná. V prípade určenia neplatnosti zmluvy ide vo vzťahu k stranám sporu o nerozlučné spoločenstvo, nutnosť účasti všetkých uvedených subjektov v spore v prípade určenia neplatnosti zmluvy o postúpení užívania poľovného revíru tak vyplýva zo skutočnosti, že vzhľadom na spoločné práva a povinnosti, ktoré sú predmetom konania, nie je možné pripustiť, aby stranou sporu neboli všetci účastníci dotknutého vzťahu, pretože nemožno pripustiť, aby sporná zmluva bola záväzná len pre jednu skupinu vlastníkov poľovných pozemkov a pre inú skupinu nie, t. j. pre tých, ktorí boli stranami sporu, v ktorom by došlo k určeniu (ne)platnosti tohto vzťahu, nakoľko výrok rozsudku je v zmysle § 228 CSP záväzný len pre strany sporu, resp. pre ich právnych nástupcov. Nutnosť účasti všetkých vlastníkov poľovných pozemkov vyplýva z charakteru spoločných práv a povinností, ktoré sú predmetom konania. Pokiaľ žalobcovia na strane žalovaných označili iba užívateľa poľovného revíru, vzhľadom na predmet konania neoznačili na strane žalovaných všetky pasívne vecne legitímované subjekty, čím zabránili súdu prvej inštancie v možnosti posudzovať dôvodnosť žaloby z hľadiska tvrdených dôvodov neplatnosti zmluvy. Vecná legitímácia strán v spore vyplýva z hmotného práva. Súd prvej inštancie nemal poučovaciu povinnosť ohľadne správneho okruhu strán v spore, ani povinnosť vykonať dokazovanie na zistenie všetkých do úvahy prichádzajúcich vecne legitímovaných subjektov, ktoré by mali byť vzhľadom na predmet konania stranami sporu. Spornou nie je skutočnosť, že žalobcovia neoznačili ako žalovaných všetkých vlastníkov poľovných pozemkov, preto súd správne postupoval, ak žalobu zamietol z dôvodu nesprávne stanoveného okruhu strán sporu na strane žalovaných. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil. V závere uviedol, že žalobcami tvrdené dôvody neplatnosti zmluvy o užívaní poľovného revíru neexistujú.

4. Žalobcovia sa k podanému vyjadreniu žalovaného písomne nevyjadřili.

5. V dôsledku odvolania podaného žalobcami 1/ až 9/ proti rozsudku súdu prvej inštancie, krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP) vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu postupom podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Na základe podaného odvolania žalobcami 1/ až 9/ voči rozsudku súdu prvej inštancie tak v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 CSP a dôvodov podaného odvolania podľa § 380 CSP po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci na základe dokazovania v odôvodnení rozhodnutia aj skonštatoval skutkový stav veci správne, so skutkovými závermi súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje a v zmysle § 383 CSP je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Súd prvej inštancie dôkazy vykonané v konaní vyhodnotil v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP, rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP, pričom odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie má všetky náležitosti v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd uvádza, že žalobcovia ako odvolatelia v podanom odvolaní neuviedli, žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé vyvodiť zmenu, či zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd preto pri rozhodovaní o veci vychádzal zo súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu, pričom v súdnej veci neboli naplnené procesné predpoklady dopĺňovať dokazovanie, prípadne nariadovať odvolacie pojednávanie zo strany odvolacieho súdu (§ 383, § 384 ods. 1, 2, 3 v spojení s ustanovením § 366 CSP). S prihliadnutím na rozsah odvolania žalobcov a odvolacie dôvody uvedené v podanom odvolaní odvolací súd konštatuje, že na základe preskúmania veci dospel k záveru, že podané odvolanie žalobcov nie je dôvodné a

nemožno mu vyhovieť. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje v celom rozsahu za vecne správne. Po preskúmaní veci nezistil odvolací súd žiadne vady konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok.

8. K zásadným odvolacím námietkam žalobcov špecifikovaných v podanom odvolaní odvolací súd uvádza:

Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že žalobcovia 1/ až 9/ sa podanou žalobou, ktorá bola súdu prvej inštancie doručená dňa 14.09.2020, t.j. za účinnosti Civilného sporového poriadku, domáhali voči žalovanému Poľovníckej spoločnosti U. D., so sídlom vo U. určenia neplatnosti U. o užívaní poľovného revíru „J. I.“ zo dňa XX.XX.XXXX, ktorá bola uzavretá medzi vlastníckmi poľovných revírov patriacich do Poľovného revíru „J. I.“ a žalovaným, čo nepochybne vyplýva z návrhu rozsudového výroku, ktorý je obsiahnutý v podanej žalobe žalobcov. Žalobcovia sa teda domáhali neplatnosti právneho úkonu. Z obsahu spisu ďalej nepochybne vyplýva, že súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 11.05.2022 uviedol v súlade s ustanovením § 181 ods. 2 CSP predbežné právne posúdenie, v ktorom okrem iného uviedol, že pred preskúmaním uplatňovaného nároku žalobcov je súd povinný zistiť, či subjekty vystupujúceho ako strany v konaniach sú účastníkmi hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého žalobcovia odvodzujú svoje subjektívne práva, t. j. súd sa primárne vysporiadal s vecnou legitimitáciou strán sporu, ktorú skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamietala, pričom poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009 ako aj uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 517/2011. Zároveň poukázal, že na otázku vecnej legitimitácie nadväzuje aj inštitút nerozlučného spoločenstva, v ktorom ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca a ako žalovaný s tým, že nerozlučným spoločenstvom je nútené spoločenstvo, ktoré je takým procesným spoločenstvom, v ktorom osobitný predpis vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu. Zároveň poukázal, že v prípade, ak nie je splnená podmienka účasti všetkých subjektov, súd musí žalobu podľa § 78 ods. 2 CSP zamietnuť bez toho, aby vykonával ďalšie dôkazy a posudzoval vecnú stránku uplatneného práva v žalobe. Následne po záverečnom vyjadrení právnych zástupcov strán sporu súd vo veci rozhodol a žalobu žalobcov zamietol. Na uvedený postup súdu prvej inštancie odvolací súd poukazuje z dôvodu, že žalobcovia v podanom odvolaní v závere podaného odvolania namietali ako procesne chybný postup súdu prvej inštancie, keď podľa žalobcov súd nevyzval žalobcov, aby odstránili vady žaloby a napriek nimi koncipovanému žalobnému návrhu začal súd vo veci konať a vo veci rozhodol poukazujúc na to, že na neprípustnosť konania vo veci pred odstránením väd konania mal súd žalobcov upozorniť. S touto odvolacou námietkou nemožno súhlasiť a nie je dôvodná. Odvolací súd uvádza, že žalobca žalobcov spĺňala všetky náležitosti v zmysle § 127 ods. 1 a § 132 CSP, a preto nebol dôvodný postup súdu podľa § 129 CSP, keďže podanie žalobcov - žaloba, spĺňalo všeobecné náležitosti podania ako aj náležitosti žaloby. Súdnou povinnosťou uviesť predbežné právne posúdenie splnil tak ako to odvolací súd už vyššie uviedol, a preto rozhodnutie súdu z týchto dôvodov nemožno považovať ani za prekvapivé. Súdnou správne vyhodnotil, že z dôvodu, že žalobcovia sa domáhajú neplatnosti právneho úkonu, účastníkmi ako strany súdneho konania musia byť všetci účastníci právneho úkonu, pričom z obsahu zmluvy, ktorej neplatnosť sa žalobcovia podanou žalobou domáhajú nepochybne vyplýva, že stranami predmetnej zmluvy - Zmluvy o užívaní N. revíru „J. I.“ uzatvorenej podľa § 13 ods. 1 písm. b/ a nasl. zákona č. 274/2009 Z. z. ako zmluvné strany v článku II. zmluvy sú vlastníci poľovných pozemkov spoločenského Poľovného revíru „J. I.“ na jednej strane a žalovaný - poľovnícka organizácia s názvom Poľovnícka spoločnosť U. D.. Súdnou správne vysporiadal s otázkou vecnej legitimitácie strán sporu s poukazom na nútené spoločenstvo v zmysle § 78 ods. 1 CSP, pričom odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k nutnosti splnenia podmienky účasti všetkých subjektov v prípade núteného spoločenstva tak, ako súd svoje rozhodnutie odôvodnil v bode 36. odôvodnenia. Správne súd poukázal na to, že súdna prax je jednotná v názore, podľa ktorého stranami súdneho konania o neplatnosť právneho úkonu musia byť všetci účastníci právneho úkonu, t. j. tí, ktorí právny úkon uzavreli, resp. ich právni nástupcovia, a to buď v postavení žalobcov alebo žalovaných. Zároveň v tomto smere poukázal na judikatúru, a to konkrétne v bode 37. odôvodnenia rozsudku súdu. Odvolací súd navyše poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/122/2002, ktorého právna veta znie: „V občianskom súdnom konaní o neplatnosť kúpnej zmluvy musia byť účastníkmi všetci, ktorí túto zmluvu uzavreli (prípadne ich právni nástupcovia), a to buď ako žalobcovia alebo ako žalovaní. V týchto veciach vystupujú totiž ako nerozluční spoločníci.“ Je nepochybné, že názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sa vzťahuje na konanie nielen o neplatnosť kúpnej zmluvy, ale o neplatnosť akejkoľvek zmluvy. Odvolací súd uvádza, že základným predpokladom úspešnosti žaloby o určenie neplatnosti zmluvy je, že účastníci majú vecnú legitimitáciu, pričom vecnou legitimitáciou sa rozumie stav, ktorý vyplýva z hmotného

práva, preto správne aj súd prvej inštancie poukázal na to, že rozhodujúcim je to, kto je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia a povinnosti, o ktoré v konaní ide. Zmluva o užívaní poľovného revíru, ktorej neplatnosti sa domáhali žalobcovia podanou žalobou je dvojstranným právnym úkonom, ktorá vznikla ako dvojstranný právny úkon medzi vlastníkami poľovných pozemkov spoločného Poľovného revíru „J. I.“ a žalovaným Poľovníckou spoločnosťou U. D. U.; všetci účastníci zmluvy sú nositeľmi hmotnoprávnych oprávnení a povinností, a teda sú vecne legitimovaní, keďže predmet konania sa týka tohto právného úkonu. Keďže v konaní ide o určenie neplatnosti predmetnej zmluvy o užívaní poľovného revíru, predmet konania sa preto týka obidvoch zmluvných strán, ktoré sú vymedzené v článku II. predmetnej zmluvy, t. j. vlastníkov poľovných pozemkov spoločného Poľovného revíru „J. I.“, a to všetkých vlastníkov a užívateľa poľovného revíru - Poľovníckej spoločnosti U. D.. Z týchto dôvodov musia byť stranami sporu všetci účastníci zmluvy o užívaní poľovného revíru z dôvodu, že rozsudok súdu sa musí vzťahovať na všetkých účastníkov právného úkonu, z čoho nepochybne vyplýva, že účastníkmi konania ako strany sporu, a to či už na strane žalobcu alebo žalovaného v prípade, že v konaní sa koná o neplatnosti dvojstranného právného úkonu, musia byť všetci účastníci tohto dvojstranného právného úkonu, prípadne ich právni nástupcovia z dôvodu, že účinky rozsúdenej veci sa vzťahujú iba na strany sporu. Keďže v súdnej veci stranami sporu neboli všetci účastníci zmluvy o užívaní poľovného revíru, správne súd prvej inštancie pre nedostatok vecnej legitimácie žalobu žalobcov zamietol, hoci nesprávne v závere uviedol, že žalobu žalobcov zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie. Nebolo v konaní sporné, že žalobcovia sú vlastníkami časti poľovných pozemkov začlenených do spoločného Poľovného revíru „J. I.“, a teda boli aktívne vecne legitimovaní na podanie takejto žaloby, avšak nebola splnená podmienka vecnej legitimácie všetkých subjektov, ktoré mali byť účastníkmi tohto konania, keďže stranami sporu neboli všetci vlastníci poľovných pozemkov spoločného Poľovného revíru „J. I.“. Za situácie, že stranami sporu boli len niektorí vlastníci poľovných pozemkov spoločného poľovného revíru a okrem nich užívateľ poľovného revíru Poľovnícka spoločnosť U. D., správne súd prvej inštancie dospel k záveru, že ide o nedostatok vecnej legitimácie. Odvolací súd dodáva, že žalobcovia, keďže v konaní nebolo sporné, že sú tiež vlastníkami časti poľovných pozemkov tvoriacich spoločný Poľovný revír „J. I.“, a keďže nikoho nemožno nútiť, aby tak ako žalobcovia 1/ až 9/ sa domáhali žalobou určenia neplatnosti zmluvy o užívaní poľovného revíru, bolo povinnosťou žalobcov označiť ako stranu sporu na strane žalovanej, okrem zmluvnej strany - užívateľa Poľovníckej spoločnosti U. D., aj všetkých ostatných vlastníkov poľovných pozemkov spoločného Poľovného revíru „J. I.“, ktorí boli zmluvnou stranou zmluvy, ktorej neplatnosti sa žalobcovia 1/ až 9/ podanou žalobou domáhali. Na základe už uvedeného preto odvolací súd uzatvára, že súd prvej inštancie vo veci vecne správne rozhodol, s poukazom na nedostatok vecnej legitimácie strán sporu.

Pokiaľ žalobcovia v podanom odvolaní namietali, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, namietajúc nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia (čo možno vyvodiť z obsahu odvolania žalobcov), odvolací súd uvádza, že táto námietka žalobcov dôvodná nie je, keď súd prvej inštancie odôvodnil rozhodnutie súdu v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP, pričom odvolací súd poukazuje na to, že preskúmaním veci zistil, že súd prvej inštancie dostatočným spôsobom a zároveň hne odôvodnil rozhodnutie, uviedol zásadné dôvody podstatné pre rozhodnutie súdu prvej inštancie ako aj myšlienkovú líniu, ktorou sa súd prvej inštancie riadil pri právnom posúdení veci. V súvislosti s požiadavkami kladenými na odôvodnenie rozhodnutia z hľadiska princípov spravodlivého procesu, a to najmä pokiaľ ide o ich úplnosť, zrozumiteľnosť a presvedčivosť, odvolací súd poukazuje, že aj po nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku je naďalej aktuálne stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 03.12.2015, R 2/2016, ktorého právna veta znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.“. Odvolací súd je toho názoru, že súd prvej inštancie postupoval pri odôvodnení rozhodnutia v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP, pričom odôvodnenie rozhodnutia obsahuje základné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie, spĺňa parametre zákonného odôvodnenia; za existujúci odvolací dôvod nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv strany sporu, ale len to, že by ho neodôvodnil objektívnym uspokojivým spôsobom, ktorá situácia v predmetnej veci však nenastala.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, pokiaľ žalobcovia ako odvolatelia uvádzali ako odvolací dôvod nesprávne právne posúdenie veci a nesprávne skutkové zistenia súdu na základe vykonaných dôkazov, tieto odvolacie námietky dôvodné nie sú, súd správne zistil, že stranami sporu nie sú všetci účastníci zmluvného vzťahu, ktorého neplatnosti sa žalobcovia podanou žalobou domáhali a na základe tohto

správneho skutkového zistenia vykonal správne právne posúdenie z dôvodu, že stranami sporu nie sú všetci účastníci zmluvného vzťahu, ktorého neplatnosti sa žalobcovia domáhali.

Pokiaľ žalobcovia v podanom odvolaní poukázali aj na ďalšie ustanovenia zakotvuje odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 CSP, tieto však z obsahu odvolania žiadnym spôsobom konkrétne nešpecifikovali, preto sa nimi odvolací súd nad rozsah skúmania splnenia procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP) pri rozhodovaní o podanom odvolaní nemohol ani zaoberať.

9. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd z dôvodu vecnej správnej rozsudku súdu prvej inštancie postupom v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok potvrdil.

10. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal aj závislý výrok napadnutého rozhodnutia o trovách konania, a keďže súd o trovách konania rozhodol vecne správne pri aplikácii § 255 ods. 1 CSP, odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu.

11. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešnou stranou sporu, a preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, a keďže žalovanému v odvolacom konaní trovy konania vznikli odvolací súd rozhodol tak, že žalobcom uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

12. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).